

Η
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΕΛΕΓΧΟΥΣΑ ΤΟΝ ΠΑΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΟΛΙΚΙΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ

ΙΗΣΟΥΙΤΑΣ

ΑΝΑΝΘΟΥΤΑΙ

Ὑπὸ

Π. Γεωργίου

Ἐκδόσεως

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Η ΝΗΧΩ"

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΠΕΤΡΟΥ Ν. ΠΟΛΛΑΝΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1862

Ἡ Ὁρθοδοξία ἐλέγχουσα τὸν Παπικὸν
Κατολισμὸν καὶ τὰς Ἱησοῦσας

ΤΗΣ ΜΙΑΣ, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀδιαλλακτὸς ἐχθρὸς, ἡ ἐμφωλεύουσα ἐν Κωνσταντινουπόλει Λυτική Προπαγάνδα, ὠφελθεῖσα ἐκ τε τῆς διαγωγῆς τινῶν ἀστηρίκτων ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Πίστει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ἀνέτραφησαν καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἀγνομόνως ἐπὶ τέλους ἀπελάκτισαν, οἱοί εἰσιν ὁ Ἀπόδραμας ἐκεῖνος Μελέτιτιος, οὗ ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγή ἐστὶ πασίγνωστος, ὁ φυγὰς Σοκολσκης, ὁ καταδικασμένος διὰ τὴν ἀσελγῆ αὐτοῦ διαγωγὴν, καὶ δραπετεύσας Γεράσιμος, καὶ ἐξ ἄλλων ἀναφυνέντων μὲν κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ περιστατικῶν, διασκεδασθέντων δὲ ἥδη, ἐφαντάσθη ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἐνώσεως, τῆς σχισματικῆς κατ' αὐτὴν Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Παπικῆς, καὶ ᾗρξατο αὐτῆς μετὰ σπουδῆς βάλλειν εἰς ἐνέργειαν τὰς συνήεις καὶ ἀπείδεις ἐκεῖνας πλεκτάνας τὰς πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων, δωροδοκοῦσά τοις πάσχουσιν ἐνδείαν, συνιστῶσα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καθιστῶσα αὐτὰ τὸ φυτώριον, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὑποσχομένη τοῖς πιστοῖς ὑπηκόοις τοῦ Βασιλείου Κράτους ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν βαρύνων καὶ δυσβάστακτων δῶθεν κατ' αὐτὴν βασιλικῶν νομίμων φόρων, κηρύττουσα ἀπ' αὐθιγῶς καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἐν τε τῇ Πρωτευούτῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπ' ὀρχαῖς τὰς ἀπάτας ταύτας, καὶ διαβάλλουσα μετὰ θρασυτήτος εἰς τὸν λαὸν καὶ Σεβαστὴν καὶ Πατρικὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀποστολικούς Προϊμένους καὶ Ὁρθόδοξον Κλῆρον,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.52.Φ5 0020

ὑπερβύδων τὸ μέχρι τοῦ τέφρου καταπίπτει ἢ καὶ πεπιπὸν οὐστήμα ἐν τῇ Δύτει, μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ ἀνδρόπατο τοῦ ἐκείνου σκοποῦ τῆς, τοῦ ἀπιπλῆνῃται δηλονότι τὰ τέκνα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ φωτός εἰς τὸ σκοτός. Αὐτομυθεῖται ὅτι ἡ πολυχρόνιος πείρα ἀκόμη δὲν ἐδίδαξε τὴν Ρώμην καὶ τοὺς προασπιστάς αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι ἀδύνατον, ὅπου δὴπατε τρόπους καὶ ἂν μεταχειρισθῇ, νὰ ἐλκύτῃ πρὸς ἐκυτὴν τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ῥωμαϊκὴν. Μάστιγν ἐκδίδει ἡ Ρώμη Βουλᾶς, καὶ συνιστᾷ συλλόγους, Σεβαστογικούς, καὶ καταβάλλει χρηματικὰς προστάτας, καὶ ἐκπέμπει ἱεραποστόλους ἐκ διαφόρων ταχυάτων, ἵνα ἐκλατινίσῃ τὴν Ἀνατολήν· πρέπει νὰ καταπεισθῇ, τέλος πάντων εἰς τοῦτο ἐκ τῶν διαφόρων μέσων, βιβίων τε καὶ ὑποβίων, ἅτινα κατὰ καιροῦ μετέλλει, καὶ μὴ διδῇ πίστιν εἰς τὰς διχοβιζομένας ψευδεῖς πληροφορίας τῶν ἱεραποστόλων τῆς, ὅτι ὁρᾷεν ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν αὐξάνει ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ οἱ σχισματικοὶ σωρηδὸν ἐκλατινίζονται! Ἄ, ἦ καὶ πεπιπυμένη ἡ Ρώμη, ὅτι οὐδένα εὐρίσκει προσηλυτον, εἴμη σὴν πῦρ τινὰ μέλη τῆς Καθολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ Ἀπόστολος καὶ οἱ ὁμοιοὶ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προσωρινῶς, μέχρις οὗ ἐκπληρώσωσι τοὺς ὕλικούς αὐτῶν σκοπούς καὶ τὰς ἀνοήτους ἐπιθυμίας· ἡ φωνὴ τοῦ Σαβύλου ἐπὶ πρὸς νὰ διδάξῃ αὐτήν, ὅτι ὁ ὁρθόδοξος, ἐξ οὐκ ἐκείνου αἰτίως καὶ ἂν καταρῶγῃ πρὸς αὐτήν, ἐξ ἑαυτοῦ μὲν ἡμεῖς θέλει ἐπανακλιθῆναι εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων τῶν. Ἡ καταρῶγῃ τῶν κακοῦργων καὶ τῶν ὑποπτικῶν διδοὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὁποῖόν τι τὸ σύστημα τῆς Προπυγίνδας ταύτης, καὶ ἐκ τίνων ἀνίμων συγκρατεῖται.

Ἐάν δὲ εἰς τινὰ Βουλγαρικὰ χωρία ἐπαρχίαν τινῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐπίτιγεν ἐσχάτως νὰ ἐνοπήσῃ τὴν πλάνην, τοῦτο προήλθεν ἐκ τῶν ψευδῶν αὐτῆς ὑποσχέσεων, ὅτι ὅθεν οἱ καίτοι τοῦτων δὲν θέλουσι μεταβλεπεῖται θεοσκευεῖται, ἀλλὰ θέλουσι

εἰ ἀπαλλαγῇ μόνον ἀπὸ τῶν βρῶν ὁθεν φόρων, τῶν ὀρελλομένων πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν! Ἄ, μὴ χαίρωσιν ἔλας συντόμως ἐννοήσωσιν τὴν ἀπάτην οἱ ἄθωοι, καὶ ἐπανακλιθῶσιν ἐκεῖ, ὅθεν παρατόλμως ἀπεπλάνηθησαν.

Ἡμεῖς ἀφίροντες εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ τὰ καταλλήλα μέτρα πρὸς ἰσχυρίαν τῶν διερεβίζομένων πιστῶν λαῶν τῆς, καθῆκεν χριστιανικὸν ἐγκληροῦντες, θέλομεν ἐκθέσει ἐνταῦθα τοὺς λόγους, οἱ οὗς δὲν δύναται νὰ ἐπιτυγῇ ὁ παρὰ τῆς Ῥώμης ἐκπεμπόμενος σκοπὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διότι οὗτος, γινώσκοντες ἐν ταῖς χριστιανικαῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, περιφρονεῖται ὑπὸ πάντων· θέλομεν ἐκθέσει αὐτοὺς, ἵνα προφυλαχθῶμεν τὸν ἀστυρίκτους ἡμῶν ἀδελφούς ἀπὸ τῆς ἀπάτης· καὶ τῆς πλεκάνης, ἵνα δεῖξωμεν αὐτοῖς τί εἶναι ὁ παπισμός, εἰς οἱ τοὺς προσκαλοῦσι, καὶ τινες οἱ ἐνεργούντες τὰ μέσα ταῦτα.

Εἴαι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν· διότι αὕτη τεθεμελιώται εἰς τὴν οἰκουμένην τῆς Ἀρχαίας Ὁρθόδοξας καὶ μέχρι τῆς σήμερον ζωρῶς διαμένει εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ὁρθόδοξων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Θεὸς μέχρι τοῦ νῦν διεφύλαξεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν παγίδων τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ εἰς τὸ μέλλον περιφρουρήσει αὐτήν. Εἰς ἕκαστον τίμιον ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει μακρὰν τινὰ ἰδεάν τῆς ἱστορίας τοῦ λατινισμοῦ καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ παπισμοῦ, καὶ ἰδίως τῆς Ἰησοῦτικῆς κοινότητος, μόνον ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Δυτικῆς πρέπει νὰ τὸ φανῇ ὡς ἐν τερατώδεις ἐπιπόνημα ἐξημεμένης φαντασίας· ἡ ἐνωσις, ἡ ἄλλω, ἡ συμφιλίωσις μετὰ τοῦ λατινισμοῦ εἶναι πρᾶγμα ὅλως ἀδύνατον, καὶ μαρτυρᾷ αὕτη ἡ ἱστορία.

Οὔτε θέλομεν εἰσελθεῖν εἰς δογματικὰς φιλονεικίας, ἐκ τῶν ὑπαίων ἐξαπτόνται μόνον τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ οὐδὲν ἕτερον.

προσβύται, ἀλλὰ θέλομεν ὁμιλήται περὶ ἐκείνων, οἵτινες μά-
χην προσπαθοῦσι νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν,

Δὲν ἐννοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί θηρεύουσιν οἱ Ἰησουῖται ὑπὸ τὸ
προσωπεῖον τοῦ Ἀπόδραμας Μελετιίου καὶ τῶν ὁμοίων του, ἀν-
θρώπων λίαν ἀπονενοημένων καὶ ἀξιολυπῆτων ὑφ' ὅλας τὰς ἐ-
ποχάς· ὅλοι οὗτοι, οἵτινες ἀπεσπάρσθησαν τῆς ὁλομελείας τῶν
ὁρθόδοξων, ἔδειξαν καὶ δεικνύουσι τοιαύτην λυπηρὴν ἀνοιαν καὶ
ἀμάθειαν, ὥστε ἀκουσίως διεγείρουν εἰς τὸν νοῦν ἐκάστου Ὁρθο-
δόξου τὴν ἐρώτησιν· ἀληθῶς οἱ Ἰησουῖται συνιστῶσιν ἐκεῖνο τὸ
τάγμα, τὸ ὁποῖον λέγουσιν ὅτι περιλαμβανεῖ ἀνθρώπους νοήμονας,
πικνούργους, εἰδήμονας, προθύμους εἰς πάντα ἀφ' ὧν καταδέχονται
εἰς προσκλυτισμὸν τοιούτων περιτρυμαμάτων;

Ἰησουῖται ἀρα γε γνωρίζουσι πολλοὶ ἐκ τῆς κατωτέρας τάξε-
ως τοῦ ἡμετέρου Ὁρθοδόξου λαοῦ, ὁποῖοι ἄνθρωποι εἶναι οἱ Ἰη-
σουῖται οὗτοι; ἐξαίρετα χαρακτηρίζουσι τὸ τάγμα αὐτῶν οἱ λόγοι,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέφρασεν ὁ πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν ὑπάρχων ἀρχηγὸς
αὐτῶν Βόρτζιας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, κατασπαράττομενος καὶ βα-
σανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιπλήξεων τῆς συνειδήσεώς του, διευθύνει ἐ-
πὶ τινὰ ἔτη τὸ τάγμα, τοῦτο, καθημαχμένος ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀ-
θώων, μεμολυσμένος ὑπὸ παντοίων βδελυρῶν πράξεων, κατακείμενος
ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου ἀναστενάζας ἐβόησεν· « Κύριε, σύγ-
α γνωθὶ ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις ὑπὸ μορφὴν προβάτου εἰσῆλθοντες εἰς
αὐτὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ὡς λύκοι περιφροῦμεθα ἐν αὐτῷ· ὡς
αὐτοὶ κύνες διώκουσιν ἡμᾶς πανταχοῦ· ὅποια τρομερὰ
αὐτοὶ τιμωρία! μόνον τοῦτο ἡμεῖς καὶ πάλιν ὡς ἀγέλη ἀρπακτι-
κῶν καὶ σαρκοφάγων πτηνῶν θέλομεν ἐπιπέσει κατὰ τῆς
αὐτῆς ἀνθρωπότητος, καὶ θέλωμεν κατασπαράττει αὐτήν. Θεέ μου!
ο Θεέ μου! καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου ὡς διαβ.
α . . . ».

Λέγουσιν ὅτι ὁ πνευματικὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀδελφοὶ δὲν τῷ

ἐπέτρεψαν νὰ τελειώσῃ τοὺς λόγους του, καὶ συνέτελεισεν μάλι-
στα εἰς τὸν θάνατόν του. Ἀποδείξει ἰκανή!

Καὶ τῶντι πανταχόθεν, ὅπου ἀνῆλθον οἱ Ἰησουῖται οὗτοι,
ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς Πορτογαλίας, ἐκ τῆς Ἰσπανίας, ἐκ τῆς
Μ. Βρετανίας, ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐκ τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν Γερ-
μανικῶν Χωρῶν, ἐκ τῆς Κίνας, ἐκ τῆς Ἰαπωνίας, ἐκ τῆς Ρωσ-
σίας, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ρώμης. Πανταχόθεν τοὺς ἀπε-
δύωκεν, καὶ ὅπου ἠδελήταν νὰ κατοικήσωσιν, οἱ ἄνθρωποι ἐμί-
σησάν καὶ κατήρυντο αὐτούς. Τελευτοῦτον, ὁ Πάπας Κλήμης ΙΣΤ'
δυσάμει τοῦ ἀλανθίστου αὐτοῦ κατήργησε τὸ πολλὸν καὶ μεγά-
λον ἐκκλησιαστικὸν τε καὶ πολιτικὸν κακὸν πρόξενον γενόμενον
τάγμα τῶν Ἰησουιτῶν διὰ βούλλας αὐτοῦ, ἐκδουλείας περὶ τὸ
1773 ἐτος, ἧς ἡ ἀρχὴ· « Ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν ».
Ἀλλὰ μετὰ τινὰ ἔτη, δυσάμει τοῦ αὐτοῦ παπικοῦ ἀλανθίστου,
ἑτέρου Πάπας, Πῖος ὁ Ζ', ἐνεκύρησεν ἐκ νέου τῷ 1814 τὴν ἀ-
δεικρότητα ταύτην, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μ. Ναπολέοντος, πρὸς
ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ θρόνου του, καὶ πρὸς ἐξάπλωσιν
τοῦ Παπικοῦ Κατολικοῦ.

Οἱ ὁρθόντες Ἰησουῖται ἐκ νέου ἀναλαβόντες θάρρος, ὡς εἴπο-
μεν, ἐξ ἀπονενοημένων κινήματων, ἐνόμισαν ἐφικτὸν τὸν ἐκλατι-
νισμὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἤρξαντο νὰ κηρύττωσι παν-
ταχοῦ ὅτι ἤγγικε καὶ ἐσήμερον ἡ ὥρα τοῦ ἐκλατινισμοῦ τῆς Ἀ-
νατολῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκδόσεις νέων Παπικῶν βουλλῶν, καὶ κινήσεις
τῶν Ἰησουιτῶν καὶ τόσα ψεῦδη· ἀλλ' ἡμεῖς εἰς ἀπάντησιν μετὰ
σεμνότητος κηρύττομεν καὶ διαβεβαιοῦμεν, ὡς ἐκ προσώπου ἀ-
πάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῷ ἀγιωτάτῳ Πάπᾳ Ρώμης
καὶ ἀπασὶ τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ τοῖς ὑπ' αὐτόν, ὅτι οὐδέποτε ἡ
Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέχεται τὸν Παπισμὸν.

Κοίσεων καὶ ἐπικρίσεων πρὸς τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀνάγκην πολ-
λῶν διότι οὐδὲν ἀπαδεικνύουσιν αὐταί. Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ὅποια, ὡς γνωστὰ, παραλείπουμεν, εἰσὶν ἀναντίρρητοι ἀποδείξεις· ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ πνεύματος εἶναι ἐναντίον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἀσύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνατολικῶν λαῶν διὰ πολλοὺς λόγους. Καὶ ἰδοὺ οὗτοι.

Ἡ Ὁρθοδοξία οὐδένα οὐδέποτε ἠγόρασεν, οὐδὲ ἀγοράζει, καὶ πρὸς πληρωρίαν τοῦτου στρέψατε τὰ βλέμματά σας εἰς τὸ παρελθὸν αὐτῆς, καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι αὐτὴ οὐδένα προσεκτέατο εἰς τὸ μέρος τῆς μήτε διὰ χρημάτων, μήτε διὰ τῆς ῥομφαίας.

Οὐδέποτε ἐκαλύφθη διὰ τοῦ φαρισαϊκοῦ ἐνδύματος τοῦ Ἰησοῦ-ἰτισμοῦ διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν κατέχει ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς της.

Προσευαί διὰ βήματος ἡσύχου καὶ μετρίου, ἐπεριδομένη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν οἰκουμενικῶν διδασκάλων.

Ἐμείνεν ἀκράδαντος εἰς τοὺς θεσπισθέντας δογματικούς καὶ κυβερνητικούς κανόνας τῶν Ἱ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἵτινες ἀπεφάνησαν ἀπαξ διὰ παντός, εἰς τί καὶ πῶς πρέπει νὰ πιστεύῃ πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος.

Οὐδέποτε ἐτόλμησεν αὐτὴ οὔτε ν' ἀφαιρέσῃ, οὔτε νὰ προσθήσῃ, οὔτε νὰ παραβείρῃ τὰ θεσπισθέντα.

Καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη διασώζει τὸ σύμβολον τῆς Πίστιος, ὡς συνέταξεν αὐτὸ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.

Δὲν ἐπενόησε τὴν βλασφημίαν περὶ τοῦ ἀλλανθίστου τοῦ Πάπα.

Δὲν ἀνέρεθισε τὰ πλάτη τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀρπαγὴν, πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ πρὸς τὴν καταδυναστείαν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι τὸ ἀλλανθίστον τοῦ Πάπα.

Δὲν ἐξωλόθρευεν ὀλόκληρα ἐκτομύρια ἀνθρώπων ἐν τῇ Ἀμαρικῇ, ἐν ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ νὰ χαρτάσῃ τὴν φυλαργυρίαν της.

Δὲν ἐκλόγησε τὸν αἱματηρὸν γάμον τῆς νυκτὸς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, καὶ δὲν ἐξωλόθρευσε 30 χιλιάδας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπανέστησαν κατὰ τῆς διωφορᾶς τῆς Πίστιος τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν ἐξεμίσθωσεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἱερεῖς τῆς καὶ εἰς τοὺς μοναχοὺς νὰ σύρονται ἐφ' ἀμάξας ἐν καιρῷ θριάμβου ὑπὸ γραιῶν καὶ παρθένων.

Δὲν ἐπενόησε τὰς αἱματηρὰς διαβολικὰς ἱερὰς ἐξετάσεις.

Δὲν ἐκυλήχθη εἰς τὸ αἷμα τῶν Σλαβικῶν λαῶν ἐν ὀνόματι τῆς Οὐνίας.

Δὲν εἶχεν ἱερεῖς, ζῶντας φανερά μετὰ παλλακίδων καὶ ἐν αἱμομιξίᾳ.

Δὲν ἔσχε Παπίδας.

Δὲν ἐθανάτωσε τὸ ποίμνιόν της, θελήσας νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοῦ καπουκινικοῦ ζυγοῦ τῶν Μοναχῶν.

Δὲν ἔκαυσεν αὐτὴ εἰς λέβητας Ἰωάννας, Γούσσους, καὶ Ταμπλέρους, τοὺς ἀρχηγούς τῆς μεταρρυθμίσεως.

Δὲν ἔκαυσε τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ τῇ προφάσει μαγείας καὶ ἀδελφότητος μετὰ τοῦ διαβόλου.

Δὲν συνεχώρησε δι' ὀλίγα χρήματα ἀμαρτίας παρελθούσας, ἐνεστῶσας καὶ μελλούσας ἀκόμη.

Δὲν ἀνέδειξε Πάπα φανερά ἐπιγελῶντας ἐπὶ τῇ κοίφονοιᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποκαλοῦντας ἑαυτοὺς Θεοὺς τῆς γῆς.

Οὐδέποτε ἐξηφάνισε καὶ κατέκαυσε τὰς βίβλους τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς καὶ τοῦ ψαλτῆρος, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἶναι τυπωμέναι εἰς διαλέκτους διαφόρων χριστιανικῶν λαῶν.

Δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μεταρρύθμισιν, εἰς τὸν ἀθεϊσμόν, καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν πίστιν.

Καὶ τελευταῖον, δὲν παρήγαγεν αὐτὴ εἰς τὸν κόσμον τὸ τερατῶδες τοῦτο ἐξάμβλωμα, τὸ ὑποῖον εἰς τισαύτην μανίαν κατέφθασεν, ὥστε ὑπερφάνως καὶ παρατόλμως ὠνόμασεν ἑαυτὴν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

αδελφότητα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπέγραψεν εἰς τὰς αἱματηρὰς αὐτοῦ
ἀσπίδας τὰ στοιχεῖα **A. M. C. D.** τούτεστι πρὸς
πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ! Ὅποια τρομερὰ βλασφημία!
Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἰησοῦται διδάσκουσιν ὅτι πάντα
ἀνεξιρέτως οὐ μόνον εἰσὶ θεμιτὰ, ἀλλὰ καὶ ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν
καὶ ὑποχρεωτικὰ. Διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν διαβέβαιουσιν ὅτι ἡ
βλασφημία, ἡ ἐπιπορκία, ἡ παλιμβουλία, ἡ ἀνθρωποκτονία, ἡ
παιδοκτονία, ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ πατροκτονία, ἡ ἀσωτεία, ἡ αἰ-
μομιζία, ἡ κλοπὴ, ἡ πορνεία, τὸ ψεῦδος, ὁ ἰός, ἡ μάχαιρα, τὸ
πῦρ, ἡ διαβολὴ, ὁ διερεθισμὸς, ἡ διαφθορά, ἡ παραφθορά, τῆς
ἀληθείας, ἡ ψευδοσοφία κτλ. εἰσὶν ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν πρὸς πλεί-
ονα δόξαν αὐτοῦ!!! τούτεστι πρὸς ἐξάπλωσιν καὶ στήριγμόν τῆς
ῥωμαϊκῆς παγκοσμίου θοκρατίας, καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἰδίων
αὐτῶν ὠφελειῶν!

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί πρέπει νὰ θαυμάσῃ τις καὶ τί νὰ
ἐλπίζῃ ἐκ τοιαύτης ἀδελφότητος; ἀλλ' ἄς προσέγῃ αὕτη νὰ μὴ
λάβῃ ἐπὶ τέλους τὰ ἐπιχειρὰ τῆς μόλου ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν
ταῦτα νὰ τῇ ἀποδίδωνται ἐν αὐτῇ τῇ Δύσει.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωσιν αὐτοὺς ἐκεῖνοι ἐξ ἡμῶν, ὅ-
σοι δὲν γνωρίζουσι τὰς πανουργίας καὶ τὰς πλεατῆνας αὐτῶν ὑπὸ
τὸ παπινὸν ἐνδυμα τοῦ διδασκάλου, τοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ προ-
νοητοῦ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, εἰσέρχονται εἰς τὰς ἀθώας
οἰκογενείας, ἀλλὰ κυρίως εἰσὶν οἱ διδάσκαλοι τῆς διαφθορᾶς καὶ
τοῦ ψεύδους, καὶ οἱ ἐπίβουλοι τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀθωότητος.
Ἡμεῖς λέγοντες ταῦτα προφυλάττομεν τὼς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀπ'
αὐτῶν, διότι τὸν προτιμαζόμενον ὁ Θεὸς θέλει προφυλάξῃ. Μὴ
λησμονήσωμεν ὅτι ὁ διάβολος δι' ἀπαρallάχτου ἀπειτηλῆς καὶ
ὑπαιτίας φράσεως ἐπείραξε τὴν Εὐάν καὶ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

σμου. Οἱ Ἰησοῦται ἔρχεῖ νὰ ἐπιτύχωσι τὸν σκοπὸν τῶν, τὰς δὲ
ὑποσχέσεις, καὶ τὰς καλοκαίρας, καὶ τὰς πιστοποιήσεις, καὶ τοὺς
ῥήκους εἰς οὐδὲν λογίζονται αὐτοὶ τε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν.

Ὅλα τὰ γεγονότα ἀποβαίνουσιν εἰς ἐλέγχον αὐτῶν· καὶ
εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κατόπιν τοῦ
Ἡσαχάλῃ καὶ ἄλλων τιμῶν ἀνθρώπων νὰ ἐλέγχωμεν αὐτοὺς διὰ
νὰ προφυλάξωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας ἀπὸ τῶν πανουργιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κηρυττομένης ὑπ' αὐτῶν ἐνώσεως.

Οἱ Ἰησοῦται ὠφεληθέντες, ὥς εἵπομεν, ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς Ὀρ-
θοδόξιας ἀποσκιστήσεως καὶ καταφυγῆς πρὸς αὐτοὺς τινῶν ἀστη-
ρίκτων, ἀπονενοημένων καὶ ἐνόχων, ἤρχισαν νὰ κηρύττωσιν, ὅτι
ἔρχικεν ἡ ὥρα τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς Δύσεως
διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικοῦ σμοῦ ὑπὸ τῆς πρώτης. Ἀλλ' ἡ-
μεῖς εἰς ἀπάντησιν λέγομεν αὐτοῖς, ὅτι ἡ συμφιλίωσις καὶ ἑνώσις
μετ' αὐτῶν εἶναι πάντῃ ἀδύνατος ὅποια δὴποτε μέτρα καὶ ἄν
λάβῃ ἡ Ῥώμη· ὁ λίθος τοῦ προστάγματος εἶναι ἡ Πίστις δι-
ότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἰησοῦτικὴ πίστις, εἶναι σαρκοφάγον τι.
Ὁ Ἰησοῦτης δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί ἐστὶ πνευματικὴ Ἐκ-
κλησία, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ κλήρος, εἶναι δύο ἀντικείμενα
ὅπως διαφέρει πρὸς ἄλληλα. Εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ, καταστενογωρη-
μένον ὑπὸ τοῦ τετραγώνου σκιαδίου, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρή-
σῃ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ πίστις εἶναι καθαρῶς ἀτομικὴ, λογικὴ, νοερά,
καὶ ἐλευθέρᾳ πεποιθήσις τοῦ ἑσῶ ἀνθρώπου. Ἀντικείμενον τούτων
σαφὲς καὶ ἀκριβές, καὶ ἐντελὲς ἐξηγημένον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆ-
ρος, τὸ παπικὸν σύστημα ἔσπευσε νὰ τὸ καταστήσῃ σκοτεινὸν καὶ
δυσεξήγητον. Πανταχοῦ τοῦ φιλελευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ ἔθνους
τῶν Γάλλων, ἀπαντᾷ τις τὴν πλέον μεγαλητέραν περιφρόνησιν καὶ
πρὸς τὸν Πάπαν καὶ πρὸς τοὺς Ἰησοῦτας καὶ πρὸς ὅλον τὸν κλή-
ρον. Τὰ συνήθη ὀνόματα, δι' ὧν ἀποκαλοῦσι τὸ τάγμα τοῦτο ἐν
τῇ Δύσει εἰσὶν: «Σκουγίσκος καὶ Αἰσχρὸς» καὶ φυλάξαι ὁ Θε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ός εάν συμβῇ ἔτι μεταβολή τις ἐν τῇ Δύσει· εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἱερωμένων θέλει μείνει ἐν τοῖς ῥῶσιν.

Ἴδου ὑποταί ἄνθρωποι κηρύττουσι τὴν ἑνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου! διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ! Ἰσα, ἴσα, αὐτὸς εἶναι τὸ ἐμπόδιον τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς συμφιλίωσεως· διότι ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα του, πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῷ λατινικῷ κατολικισμῷ ἀντὶ πνευματικῷ καὶ ἀφρημένου καὶ πίστεως τῆς καρδίας, ὑλικόν τι καὶ αἰσθητικόν. Οἱ Ἰησοῦται τόσον διέφθειραν τὴν πίστιν, ὥστε τολμᾷ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον πίστις ἐν τῇ Δύσει. Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Θεοῦ ὑπέπεσεν εἰς ἀμφιβολίαν, ὁ Χριστὸς περιεπαίχθη, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξυβρίσθη! ὅσα παιδариωδῶς περιεπαίζαν ὁ Ρουσσώ, ὁ Βολταίρος, ὁ Γολδσμύτς, ὁ Διδερῶ, καὶ ὁ Ἀλάμπερος, ταῦτα ὁ Πroudhon ἐφόνευσεν διὰ τῆς ψυχρότητος του καὶ διὰ τῆς ἀφειδούς λογικῆς του· ἡ τελευταία αὐτοῦ συγγραφὴ ἦτον ὁ ἐπικήδειος τοῦ Κατολικισμοῦ. Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν νὰ ζήσῃ περιπλέον τῶν πέντε ἐτῶν ὁ Ἰησοῦτισμός· ἀλλὰ τί θὰ γίνωσιν ἔπειτα οἱ Ἰησοῦται; ἄς μὴ ἐλπίζωσι νὰ τοὺς κλαύσῃ τις, διότι οἱ καιροὶ τῶν ποιητικῶν θρήνων, ἀλλὰ Σχτωβριάν, παρήλθον.—ὁ Παπισμός, τὸ κολοσσαῖον τοῦτο τοῦ μεσαιῶνος ἐρείπιον, συντριβήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἐρείπιου τοῦτου δὲν θέλει μείνει, εἴμῃ μία σκοτεινὴ, καὶ ἀπίστευτος παράδοσις, θὰ διασωθῇ ὅμως μεγάλη διδασκαλία. Μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ παύσῃ πλέον καὶ δὲν θὰ ἐπινοῶσι πλέον νέα δόγματα.

Καὶ τῶνόντι, πόσῃ ἀποστροφῇ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὅταν παρατήρησῃ τὸν ἐσωτερικὸν βίον τοῦ Κατολικισμοῦ! Ὅλα τῷ φαίνονται χαμερπῇ καὶ ἀπρεπῇ, ἀνέκροστα καὶ τρόπον τινὰ προσσηρημένα εἰς τὸν ἰδιαιτέρον βίον. Καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ καθαρῇ τὸν παπισμὸν ἀφ' ὅλης ταύτης, τῆς ἀσχημίας, πρέπει ἐξάπαν-

τος νὰ κατακρημνίσῃ ὅλον τὸ σύστημα. Πρέπει νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν Χριστιανικὸν βίον τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅστις διετηρήθη ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ· πρέπει νὰ διορθώσῃ τὴν παραθοράν τῶν παραδόσεων, νὰ ἐξάλειψῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Παπῶν, τοῦ νὰ θέλωσι νὰ ἦναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνάγκη νὰ κατηργήσῃ τὴν ἀγαμίαν τῶν Ἱερέων, ἥτις αὐτὴ προὔξενος τὴν περισσότεραν βλάβην εἰς τε τὸν οἰκονομικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον, παρ' ἅπαν τὰ παπικὰ σύστημα. Πρέπει ὅλα ταῦτα νὰ ρίψῃ τις ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς τριστεφανοῦ παπικῆς τράρας, καὶ νὰ κατεδαφίσῃ μέχρι τῶν βάσεων αἰτίνας ἱσταται ἐπὶ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους.

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, δι' ἣν εἶναι ἀδύνατος ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ ἑνωσις. Ἀκούσατε. Εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν εἰσχωροῦσιν αἱ ἰδέαι τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰδέα ὅλης ἀφρημένη καὶ πνευματικῇ, καθὼς εἶναι καὶ αὕτη ἡ πίστις, καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὸς ὁ Θεός· αὕτη δὲν ἀναλαμβάνει τὸν μεγαλοπρεπῆ τίτλον τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος, κεφαλὴ δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ νοῦ ἑκάστου ἀνθρώπου· ἄνευ τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχει κέντρον, δὲν ὑπάρχει ρίζα χορηγοῦσα ζωὴν εἰς τὸ δένδρον τῆς οἰκουμένης. Καὶ τοῦτο τόσον καθὼς σαφῶς καὶ ἐναργῶς κατενόησαν οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὥστε εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ θεσπίσματα οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ προσθήσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι· ὁ δὲ τολμήσας θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν ἀποστάτης κατὰ τὸ Θεοῦ. Ὅχι, ὅχι, δὲν θέλομεν νὰ ἐνωθῶμεν μετὰ τοῦ Κατολικισμοῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη τούτου δὲν ὑπάρχει· διότι ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχομεν τρέφωμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐδένα ἀπεβάλλομεν, οὐδὲ διεγείραμεν ἐρίδας ματαιίας, οὐδὲ ἐπινοοῦμεν συνεχῶς καινοτομίας δογματικὰς, οὔτε ἀπειμακρύνθημεν τοῦ ἐνδόξου τίτλου τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος. Ἀς περιορι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

λοιπόν και αὐτὸς εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἐν ὧσιν ὑπάρχει, καὶ ὡς ἀφήσῃ ἡμᾶς ἡσύχους, ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά μας ἀκριβῶς πρὸς τὴν Ἀγίαν μας Πίστιν καὶ τὴν πατρίκην μας Κυβέρνησιν. Ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ μίαν ἡμέραν καὶ τοὺς Κατολίκους καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ τότε θέλομεν γνωρίσει ποῖος εἶναι ἕναχος καὶ ποῖος ἀθῶος. Γνωρίζομεν, ὅτι θέλουσι μᾶς κατηγορήσει ἐπὶ ἐξέψει τῶν παθῶν καὶ τῆς ἔχθρας· ἀλλ' ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε ἀπαντῶμεν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχθραν ἔχομεν πρὸς τὸν λατινισμὸν, ὑπάρχει ὅμως ἀκουσία τις καὶ ψυχρὰ περιφρόνησις πρὸς αὐτὸν, τὴν ὁποίαν ἀπηντήσαμεν σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς εὐ φρονούντας ἄνδρας τῆς Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας.

Δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ τις πρὸς διερειθισμόν τῆς ἔχθρας, διότι καλῶς γνωρίζομεν καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἐπινοηθεὶς καὶ διακηρυττόμενος ἐκλατινισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἀδύνατος. Τὸ ἐμπόδιον εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν ὑφίσταται εἰς τὰς προλήψεις, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν θεμελιώδη ιδέαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς οἰκουμένης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἰς τὴν παραφθοράν τῶν Εὐαγγελικῶν δογμάτων, καὶ εἰς τὸ αὐτοκλήτον τῶν Ῥωμαίων Ποντιφίκων, Ἄν καὶ γνωρίζητε, ἀδελφοί, περὶ τίνος προσπαθοῦσιν οἱ πατέρες οὗτοι, μόνον τοῦτο κρίνατε καλλίτερον, σκεφθῆτε καὶ θέλετε τὸ εὖρε. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Παπικοῦ συστήματος μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἰησουῖται καλῶς ἐγνώρισαν ὅτι ὁ παπισμὸς ἐν τῇ Δύσει διήλθε τὴν περίοδόν του· ἀποδείξεις δὲ τούτου ὑπάρχει αὕτη ἡ Ῥώμη καὶ ἡ ἀπαλλαγείσα τῆς καταδυναστείας Ἰταλία, καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζόμεναι σοφαὶ συγγραφαὶ κληρικῶν τῆς Δύσεως. Αἱ ἀποδείξεις αὗται εἶναι τόσοι ισχυροὶ, ὥστε, ὅσον καὶ ἂν ἐσυνείθισαν νὰ ψεύδωνται οἱ πατέρες τῶν στα-

χείων **A. M. C. D.** οὐδεμία ἀμφιβολία ὅμως δύναται

νὰ εἰσχωρήσῃ. Ὁ Παπικὸς θρόνος τοσοῦτον ἐσαλεύθη, ὥστε εἶναι ἀνεγκλήαι μικρὰ τις ὥθησις ἀκόμη, καὶ τότε « ἔχετε ὑγίαν ». Ἐρωτατε αὐτὸν τὸν μεγάλου Ἀυτοκράτορα τῶν Γάλλων νὰ εἰπῇ. τί εἶναι δυσκολώτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν· νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Πάπαν καὶ τὸν Κλῆρον αὐτοῦ, ἢ τὸν λαὸν ζητοῦντα τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς δυναστείας αὐτῶν; Ἴδου διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπιθυμοῦσιν οἱ Ἰησουῖται νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ἀνατολήν!!! ἀλλὰ μάτην κοπιῶσι. Παρακαλοῦμεν μόνον αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀφίσωμεν ἡσύχους· ἡμεῖς καυχώμεθα εἰς τὴν προσήγορίαν τῆς Ὀρθοδοξίας, διότι αὕτη δὲν ἠνώθη ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ

A. M. C. D. μήτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν Ἰησουιτῶν, μήτε μετὰ τοῦ Πάπα· ἢ νομίζουσιν, ὅτι τόσοι ἀνόητοι εἴμεθα, ὥστε δὲν βλέπομεν πόσον ἀνέθικας καὶ χαμερπῆς καὶ διαβολικῆς εἶναι ἡ ἀρπαγὴ βρέφους ἀπὸ τῶν βραχιόνων τῆς μητρὸς, ἔστω καὶ Ἑβραίας, ἐκτελουμένη καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀκόμα τοῦ Πάπα; Κλαύσατε καὶ μετανοήσατε, Ἰησουῖται, ὅτι οὐ ὁ Κύριος, ἐν τῷ ἐλέει καὶ ἐν τῇ μακροθυμίᾳ αὐτοῦ χορηγῇ ἡμῖν ἔτι καιρὸν μετανοίας. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἐνωθῶμεν μετ' ἀνθρώπους, ἀρπάζοντας ἀθῶα βρέφη καὶ . . . .

τί; νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ πέσῃ εἰς χεῖράς σας ἡ Ἀγία καὶ σώφρων ἡμῶν Ἐκκλησία; φυλάξοι ὁ Θεός! οὐδέποτε νὰ ἐλπίζητε τοιοῦτόν τι· ἄλλως ὁ Κύριος καὶ ἡμᾶς ἐγκαταλείψει, ὡς ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς!

Δόξα τῷ Θεῷ! τὰ περιστατικὰ καλλίστα δικαιοῦσι τὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἀπὸ τοῦ Παπισμοῦ καὶ μᾶς ἐνισχύουσιν εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ συστήματός τούτου· οὐδέποτε θέλομεν πιστεῦσαι εἰς τὰ ὄθεν εἰρηνικὰ αἰσθήματα τοῦ μεγαλοψύχου Πάπα σας· ἡμεῖς πολὺ ἀγαπῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, τὰ δὲ τέκνα ἡμῶν εἶναι πολὺτεμα δι' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν ἀρχι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γόν σας, ὅστις, διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, δι' ἧς προσφέρει τὴν ἀνάμικτον θυσίαν, υπογράφει καὶ τὰς ἐπιθανατίους ἀποφάσεις τῶν δυστυχῶν ὁμογενῶν του, καὶ ὅστις διατηρεῖται ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν του, ἐπεριδόμενος εἰς ξένα ἀσπίδας. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔγνωστον μέχρι τινὸς καιροῦ. Εἰς ἡμᾶς εἶναι ἐναντίος ὁ ἐπίσκοπος, ὅστις αἰματηρὸν ἰδρῶτα τῶν δυστηγῶν Ῥωμαίων. Ὅχι, ἡμεῖς οὐδέποτε θέλομεν ἐνωθῆ μεθ' ὑμῶν· διότι ἡ διδασκαλία σας εἶναι ψευδής, ἐναντία τῆς ἀνθρωπότητος, ὑβριστικὴ εἰς τὸν Θεόν, ἀντιχριστιανική. Οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς μᾶς διδάσκουσι νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ νὰ τιμῶμεν καὶ σεβώμεθα τὰ μητρικὰ αἰσθήματα καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων. Οἱ ἡμέτεροι ἱεροκρυκεῖς μὲ ἀποστολικὴν ἀπλότητα καὶ ἄνευ ἐπιτετηδευμένου τρόπου καὶ κηκολογιῶν καὶ κατηγοριῶν τῶν ἄλλων θρησκειῶν καὶ προσώπων, ἅτινα ἀντὶ ὠφελείας προξενοῦσι σκάνδαλα εἰς τοὺς πιστοὺς, μᾶς διδάσκουσι τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν πατέρων μας καὶ μᾶς στηρίζουσιν εἰς αὐτὸν καὶ μᾶς περιφράττουσιν ἀπὸ τῶν ξένων ἐπιβουλῶν.

Ὅχι, ὅχι, μετὰ τοῦ Πάπα δὲν θέλομεν νὰ ἐνωθώμεν, ἂν δὲν γίνῃ ἐκεῖνος Ὁρθόδοξος. Μετὰ δὲ τῶν Ἰησουϊτῶν παντάπασιν καὶ τοῦτο πρὸ πολλοῦ καὶ οἱ ἴδιοι ἐγνώρισαν. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ θέλομεν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς ν' ἀποθάνωμεν, ὡς ἐγεννήθημεν, Ὁρθόδοξοι· ἡ δὲ ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις οὐδεμίαν ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ μὲν ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις παρέργεται, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ παντός μένει καὶ εἶναι ἡ αὐτοαληθεύσα, ὅθεν καὶ αἰώνιον. Τὸ Πνεῦμα τοῦτο καὶ ἡ ἰδέα τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει τοῦ αἰῶνιου τούτου νόμου, ζῇ διὰ παντός ἐν ἡμῖν καὶ προοδεύει. Πλησιάζουσιν οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἔσται « εἰς ποιμὴν », ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ μία ποιμὴν, ἡ ἀληθινὴ αὐτοῦ καὶ ἀδιαίρετος καὶ παγκόσμιος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ναί, ἡ Ἐκκλησία ἐθελωμένη καὶ ἐστύγθη ὅχι

μόνον ἐν τῇ ἐνότητι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὅχι μόνον ἐν τῇ πνευματικῇ οἰκουμενικότητι ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πνευματικῇ ἰσότητι, τοῦτέστιν ἐν ἰσότητι ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἄνευ συνθηκῶν, ἄνευ ταξέων, ἄνευ ἐξαιρετικῶν δικαιωμάτων, ἄνευ καταστάσεων, ἄνευ ἐθνῶν, ἄνευ διαλέκτων, ἄνευ τόπων, ἄνευ ἐθνικοτήτων.

Οἱ Ἀπόστολοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ σχολείου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἴσοι πρὸς ἀλλήλους ἀνεξαιρέτως. Ἡ Εὐαγγελικὴ Ἱστορία· ἡ Ἱστορία τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ Ἱστορία τῆς ἀρχηγόνου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀψευδὲς ἐγγύησιον τούτου καὶ ἀναντιρρήτως ἀπόδειξις· ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι, ὅλοι ἐδέχθησαν μίαν διδασκαλίαν, μίαν γνώσιν, μίαν δύναμιν, ἓνα προορισμόν, καὶ ὅλοι ἐξ Ἰσοῦ ἐξῆλθον νὰ κηρύξωσιν ἓνα Θεόν, ἓνα Χριστὸν Σωτῆρα ἐν χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μίαν ἀγαθὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ τῶν δεσμῶν. καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας, τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπιστίας, τῶν ἀσθενειῶν καὶ πασῶν τῶν προλήψεων. Πανταχοῦ ἡ ἀγαθὴ ἀγγελία ἐκμυθεύει ὅλα τὰ συστήματα, τὰ τε πολιτικά, καὶ τὰ κοινωνικά, καὶ τὰ φιλοσοφικά, καὶ τὰ θρησκευτικά, τὰ ὅποια ἐνομοθετοῦντο ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μὲ σκοπὸν, ἵνα οἱ μηδαμινὸι ὀλίγιστοι συντηρῶνται ὑπὸ τῶν δυστυχῶν πολλῶν.

Ἡ Ἀρχηγὸς Ἐκκλησία ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς γῆς ἐχθρὰ τοῦ κόσμου· διότι αὕτη ἐξεφανίζει καὶ καταστρέφει τὰς παλαιὰς ἰδέας περὶ ἀνισότητος παντός εἶδους καὶ ἰδίως ἐξαλείφει τὴν διαφορὰν μεταξύ φυλῶν καὶ διαλέκτων. Καὶ ταῦτα 19 ἡδὴ αἰῶνας ἐξαιρουμένους νὰ γίνωνται μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβοῦς καὶ μαθηματικῆς λογικῆς. Πανταχοῦ καταβάλλονται ἀγῶνες ἀναγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως διὰ παγκόσμιον, καὶ νέαν, καὶ ὑψηλοτέραν, καὶ τελειότεραν πνευματικὴν ἐνότητα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πύξις μετακινεῖ τὰ ὅρια καὶ τὰ καταστρέφει, ἡ τυπογραφία διαδίδει νέας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ιδέας, ἡ βιβλικὴ ἐταιρεία μεταδίδει πανταχοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος καταβάλλει τὰς ἐκτάσεις, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ γνώσεις ἀναπτύσσονται, καὶ πάντα ἐν γένει τείνουσι πρὸς ἓν σημεῖον, ὅτι δηλαδή ἡ ἀλήθεια ἐνυπάρχει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης καὶ ἡ ἀδελφότης εἶναι ἐγκυαυμέναι δι' ἀνεξαλείπτων γραμμάτων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μόνου ἀληθινοῦ κατορθωτοῦ καὶ πνευματικοῦ συστήματος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. "Όλα δὲ τὰ λοιπὰ συστήματα καταπίπτουσι καὶ κατασυντρίβονται ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου καὶ θείου τούτου συστήματος. Ἐνταῦθα ἐνεργεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

Ἐπαναλαμβάνομεν οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνῆργουν ἰσοδύναμως· καὶ πᾶν ὅ,τι ἐξετέλεσαν, καὶ πᾶν τὸ τελούμενον ἄχρι τῆς σήμερον, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, τελεῖται εἰς ἐλεγγον τοῦ Παπικοῦ συστήματος, καὶ κυρίως διότι εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν ἡ μόνη πνευματικὴ καὶ θεία κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ διότι ὅλοι ἡμεῖς ἀνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἀνευ διακρίσεως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν καὶ τῶν Ἱερέων συγκροτοῦμεν μετὰ τῶν διδασκάλων ἡμῶν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς βλέπομεν καὶ ἀναγιγνώσκουμεν αὐτὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ὡς παρελάβομεν αὐτὴν παρὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, καὶ τοιαύτην παρέλαβε καὶ ὁμολογεῖ καὶ ἐρμηνεύει εἰς ἡμᾶς ἡ Ὁρθοδοξία. Οὐδεμίαν χάραν ἔχουσιν ἐνταῦθα αἱ ἀσκακευαὶ καὶ τὰ διλήμματα τῶν Ἱερασιῶν· οὔτε ἀναγκάζει εἶναι ἐξηγήσεις καὶ ἐρμηνεῖαι καὶ διασαφήσεις. Ὁ Χριστὸς ὅλα τὰ ἐξήγησε, τὰ ἡρμάνευσε, τὰ ὥρισε, τὰ προσδιώρισε, τὰ θεσπίσε καὶ τὰ ἐσφράγισε διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-

τος. Φυλάττοντες κατὰ γράμμα καὶ κατ' ἐννοιαν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκείνας τὰς ἀνοήτους ἀντιλογίας, τὰς ὑποίας ἀπαντᾷ τις κατὰ πᾶν βῆμα ἐν τῷ Παπικῷ συστήματι. Ἰδοὺ διὰ τί εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους ὅλα εἶναι εὐκαταληπτα καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει Ῥωμαϊκὸς παπισμὸς, ὅστις καταπιεζει τὸν κόσμον καὶ θλαίζει ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος πνευματικὴν ζωὴν. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐρμηνεύει εἰς ἡμᾶς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία, καὶ οὐχὶ πολιτικὸν σύστημα καὶ πλῆγινον τῆς κοινωνίας. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐξηγεῖ τὸ κηλικὸν μέρος τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ᾔται παράρτημα τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῖ ἡμᾶς εἰς τοῦτο καὶ δὲν ἀναγκάζει νὰ πιστεύσωμεν εἰς ὅ,τι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ πιστεύωμεν. Ἐνὶ λόγῳ ἡ Ὁρθοδοξία, καθὼς ἡμεῖς τὴν ἐννοοῦμεν, εἶναι ἐκφρασις ὑψηλοτέρου καὶ πνευματικοῦ πρωτοτύπου δημοκρατίας, τῆς ὁποίας νόμιμοι εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκπληρωτικὴ ἐξουσία ὁ κλῆρος, κεφαλὴ δὲ καὶ κυβερνώσα ἐξουσία αὐτὸς ὁ Χριστός.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἱκανὰς ἀφορμὰς ἔχουσι, νομίζω, οἱ Ἱησουῖται νὰ μᾶς μισῶσι καὶ φοβῶνται, καὶ ἰδοὺ διὰ ποίαν αἰτίαν σκοφαντοῦσι καὶ ὅσον δύνανται καταδιώκουσι πανταχοῦ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ὁλος οὗτος ὁ χαρακτὴρ τῆς πνευματικῆς δημοκρατίας ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον κλῆρον. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἴμεθα ὅλοι ἡμεῖς· ὁ κλῆρος ἡμῶν φέρει τὸν Σταυρὸν καὶ τὸ φορτίον τοῦ μετὰ πρᾶου καὶ ἡσυχου πνεύματος· καὶ Πατριάρχαι, καὶ Μητροπολίται, καὶ Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβυτέρων ἱερὸν, καὶ αὐτοὶ οἱ διάκονοι, καὶ ὁ λαὸς, ἐνώπιον τοῦ νόμου τοῦ Χριστοῦ εἰσὶν ἴσοι.

Μία μόνον ἀνισότης πραγματικῶς ὑπάρχει μεταξύ κλήρου καὶ λαοῦ· ὅσο ἀνώτερον εἶναι ἱεραρχικὸν ἀξίωμα, τόσο μεγαλύτερα εἶναι καὶ ἡ εὐθύνη καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ταξιαρχία εἶναι ἐκπληρω-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τική, διδακτική καὶ κυβερνητική. ὅλων δὲ κεφαλὴ, καὶ κλήρου καὶ λαοῦ, εἶναι ὁ Χριστός, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, οὔτε κατ' ἰδίαν οὔτε ἐν συνόδῳ, τοιμᾶ νὰ ἐγγίσῃ τὰ δόγματα, τὰ ἐπιτὰ ἐούστησεν αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, οὔτε ἐφευρίσκει δόγματα οὐδέποτε ὑπάρχοντα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἢ ἐκ τούτου, πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἡ Ὀρθοδοξία, εὐρίσκομεν ἐνότητα ἀκράδαντον καὶ ἀκατάλυτον, «μὴ Χριστὸς, μία κεφαλὴ, μία πίστις, ἐν σώμα!» καὶ ἐνώπιον τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκλείπει καὶ μεταβάλλεται εἰς κόνιν πᾶν πνεῦμα ἐθνικότητος καὶ πᾶν παπικὸν καὶ Ἰησουϊτικὸν σύστημα.

Γνωρίζεται ὅποιαν ἰδέαν ἔχουσιν ἐσχηματισμένην οἱ Δυτικοὶ περὶ τοῦ Παπικοῦ καταλιτισμοῦ; παρ' αὐτοῖς ὁ κατολίκισμός ἐστὶν ἐκφρασις πνευματικοῦ δεσποτισμοῦ, διψῶντος ν' ἀπολαύσῃ καὶ τὰς κοσμικὰς ὠφελείας καὶ τὴν τυραννίαν τοῦ κόσμου· καὶ ἐπειδὴ συνέχουν τὴν ἰδέαν τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῖς παπισμοῦ, ἀγανακτοῦσιν οὐ μόνον κατὰ τοῦ κατολίκισμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς ἀρχῆς. Δι' ἀπάντησιν τῶν Παπῶν τοῦ νὰ ὦσι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ δεσποζῶσιν ἐπ' αὐτῆς, μακρύνοντες τὸν λαμπρὸν ἥλιον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο αὐτοὶ κηρύττουσιν ἤδη ἐν τῇ Ἀνατολῇ· οἱ Ἰησουῖται ἀρκεῖ μόνον ἐπιστήμῳ ν' ἀναγνωρίσῃ τις τὸν Πάπαν ὡς Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κατὰ μίνας ἃς ἐπιτελεῖ καὶ ἃς μὴ τὸν ἀναγνωρίζῃ μολιστά. Καὶ τῶντι, ἐν τῇ Δύσει σήμερον περιπατοῦσιν ἀνερώς καὶ αἰτῶν τὸν Πάπαν, καὶ τὰς ἀκατηγέτες του, καὶ τοὺς Ἰησουῖτας, καὶ ὅλον τὸν κλήρον· τὸ ἴδιον συνέβαινε καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα, μετὰ τὴν διαφορὴν μόνον ὅτι τότε ἔκλειον τοῦ ἐναντίου καὶ τοὺς περιγελῶντας, ἀλλὰ τῶρα νὰ καύσωσι δὲν τοιμῶσιν. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτην ὑπόληψιν χαίρει περὶ τῆς Δυτικῆς ὁ κατολίκισμός, πῶς θέλουσι νὰ τὸν διασώσωσι μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν οἱ Ἰησουῖται; Καὶ ὅμως ὅλον τοῦτο τὸ παπικὸν καὶ ἀν-

τιγιστιανικὸν πνεῦμα ἀπαντᾷ εἰς ὅλον τὸν Δυτικὸν κλήρον. Ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς λύσεως διὰγουσιν ἰδιαζόντα καὶ ἀπεξενόμενον βίον· ὄχι μόνον τοὺς μισοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τόσον τοὺς περιφρονοῦσιν, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς συναναστροφὰς σπανίως τοὺς ἀναφέρουσι. Αὐτὸν τὸν Πάπαν, τοὺς ἀρχιεπισκόπους, καὶ ἱερεῖς, θεωροῦσιν ὡς ἀγρίους τινὰς, καὶ πολλὰκι ὡς μετῃμφισμένους κληρικούς, γελοιοποιούς. καὶ ὡς ἀνώτερος εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς ἱεραρχίας ἐνὸς προσώπου, τόσῳ περισσότερον τὸ μισοῦσιν.

Εἶναι λυπηρὸν καὶ τρομερὸν νὰ φαντασθῇ τις τὰς συνεπειὰς τῆς λύσεως τοῦ κλήρου τοῦ κατολίκισμοῦ ἐν τῇ Δύσει. Υπάρχουσι μετὰ τοῦ αὐτῶν ἀνθρώποι μετὰ καρδίαν καὶ νοῦν καὶ χαρίσματα, μετὰ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα μετὰ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς μισοῦνται ἐνεκα τοῦ παπισμοῦ· οἱ δὲ λαοὶ καὶ κατ' αὐτῶν ἐξεῖπον τὸ φοβερὸν ἀνάθεμα. Καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν αἵματος θέλουσι πληρώσει τὴν τρομερὰν ἀμαρτίαν τῆς Ρώμης, ἥτις ἀπώλεσε καὶ ἀπόλλυσιν ἄχρι τῆς σήμερον τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς μετὰ τῶν Δυτικῶν ὁμολογοῦμεν ὅτι καὶ τῶρα καθὼς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὑπάρχει μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· οὐδέποτε ὑπῆρξαν δύο Ἐκκλησίαι· ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσι δύο Ἐκκλησίαι. Τὸ δὲ νὰ κηρύττωσιν οἱ Ἰησουῖται ὅτι τὸ σύστημα των (καὶ ἄλλην λέξιν πρὸς προσηγορίαν δὲν εὐρίσκομεν κατάλληλον) τὸ ὑπὸ κυριαρχίαν τοῦ Πάπα, εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τρομερὰ βλασφημία. Ἡ Ἐκκλησία, καθὼς καὶ ὅλη ἀνθρωπότης, εἰς οὐδένα ὑπέκει· διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι Βασιλεὺς τῆς γῆς, ὁ δὲ Χριστὸς ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκκλησία δὲν εἶναι προσέτι μήτε ἡ κλῆρος· μήτε ὁ Πάπας, μήτε τάξις τις, μήτε βασιλεία· Ἐκκλησία εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἀθάνατος ζωὴ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὄχι ὕλη τις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

κοινωνία ἥτις καταστρέφεται, ἐκλείπει καὶ λαμβάνει καὶ ἔχον αἰῶνα νέας φάσεις. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θάρεται ἐπιγαίους θησαυρούς, καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ, καὶ ἀνθρωπίνην, δόξαν, καὶ ὑλικὴν δύναμιν. Ὁ θησαυρὸς αὐτῆς κεῖται εἰς τὴν ψυχὴν πάντος πιστοῦ· τὰ δὲ ἀγαθὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου πλήρους ἐπιθυμίας τοῦ καλοῦ τοῦ πλησίον, δόξαν μὲν αὐτῆς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, δύναμις δὲ ἡ δύναμις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ζωοποιούντος πάντας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συναγωγὴ καὶ τύπος πάντος χαλεποῦ καὶ βδελυροῦ καὶ ἐμπίδοντος ἀποστροφῆς, τὰ ὅποια ἀπαντῶντι συνεχῶς εἰς τὰς διαταξείας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ πνευματικὴ ἐνότης τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας ὅλων ἐκείνων εὐτινὲς αἰσθάνονται τὴν ἀλήθειαν, ὅτι εἰμεθα « εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ Θεοῦ » Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συναγωγὴ δούλων, ἐν ὀνόματι τοῦ Πνεύματος ἢ ἄλλου τινὸς συστήματος, ἀλλὰ συνκρίσεως ἐλευθέρων ἀνεξαρτήτων, ἴσων πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλαδελφῶν ἀνθρώπων. Ἐνὶ λόγῳ, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐκουσία καὶ ἐλευθέρη καὶ λογικὴ κοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τοῦ κύριου καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ χαρίσματος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἰδοὺ πῶς ἡμεῖς οἱ ἄπλοῖ καὶ καὶ ἁγράμματοι Ὁρθόδοξοι πιστεύομεν περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπαναλαμβάνομεν. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν μίαν ποίμνην ἕνα ποιούμενα, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τοῦ θίντος ὑπὲρ ὅλων ἡμῶν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ τὸ ὅποιον ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος κατέπεμψε πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως ἡμῶν.

Οὔτε ὀλιγώτερα, οὔτε περισσότερα, οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ ποιμένες· ἡμῶν δυνάμιθα νὰ πιστεύσωμεν. Ἐκείνα τὰ ὅποια εἶπεν

ὁ Σωτὴρ, εἶναι καταληπτὰ καὶ σαφῆ εἰς ἡμᾶς. Οἱ λόγοι τοῦ, ἡ διδασκαλία του, μᾶς δίδουσι νὰ ἐννοήσωμεν ὅλα τὰ μυστήρια τὰ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποκαλυφθέντα.

Τὰ δὲ νεωστὶ ἐπινοηθέντα ὑπὸ τῶν παπιστῶν δόγματα, ἡ παπικὴ δυναστεία καὶ δεσποτεία, ἡ ἐνότης καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τερατώδη συστήματα, ὡς μὴ περιεγόμενα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰσὶν ἀκατάληπτα εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα ἀλλ' οὔτε θέρομεν νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτά. Διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ζωὴν καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ὀξίαν εἰς ἀναγκάια τρία συνθήματα : Ὁρθόδοξια, καὶ πάλιν Ὁρθόδοξια καὶ πάντοτε Ὁρθόδοξια.

Τελειωτῶντες, πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ Ὁρθόδοξοι, στρέφομεν τὴν λόβον μὲτ' ἀγάπης καὶ παρακλήσεως πολλῆς Προσέχεται ἐκυτοῖς ταῖς γυνεξίν ὑμῶν, τοῖς φιλοταῖς τέκνοις, τοῖς συγγενέσιν, τοῖς φίλοις, καὶ παντὶ Ὁρθόδοξῳ ὑμῶν ἀδελφῷ, ἵνα μὴ παγιδεῦσθαι εἰς τὰς σαγίνας τῆς Δυτικῆς Προπαγάνδας. Φεύγετε μακρὰν τοὺς λυμῶνας τῆς σωτηρίας σας. Μὴ ἀπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολίων αὐτῶν ὑποσχέσεων, μήτε ὑπὸ τῶν χρημάτων, μήτε ὑπὸ τοῦ προσανῶς τρόπου καὶ τῆς ἀλλοπεκίης, μήτε ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν λόγων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁθεν διαφορὰ μεταξὺ τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ ἐκείνων. Ἰπάρχει, ἀδελφοὶ, διαφορὰ μεγίστη ! διότι ὁ κλῆρος τῆς ῥύσεως διεφύρειν ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ οὐδὲν ἀφῆκεν ἀνόμετον. Φυλοξάτε τὰ τέκνα σας, τὰ ὅποια εἶναι τιμαλφὴ δι' ὑμᾶς, καὶ μὴ ἐμπιστεύετε τὴν ἀνατροπὴν αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας μήτε τῶν Ἰησοῦτῶν, μήτε τῶν λεγομένων Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους, τῶν ἐγερῶν τούτων καὶ ἐπιβούλων τῆς σωτηρίας τῶν Ὁρθόδοξων καὶ τῆς θρησκείας των, ἵνα μὴ χάσεται τὰ τέκνα σας. Προτιμήσατε νὰ ἀπολάνητε ἐκ τῆς πείνης, ἐκ τῆς σκηνωρίας. Ἐκ τῶν κατηλίψεων καὶ ἐκ πάσης ἄλλης δυστυχίας, παρὰ νὰ ἀλλαξοπιστήνῃτε καὶ γίνητε Κατόλικοι ! Μὴ ἐξουσιάζετε, ἀδελφοὶ, τῷ Ἀπόδραμας ἐκείνῳ καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ, οἵτινες ἐγεννήθησαν εἰς τὸν κόσμον κατὰ παραχρῆσιν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

Θεοῦ πρὸς σκάνδαλον τῆς Αγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Φυγετε ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἀπὸ ψωραλίων προβάτων. Μένετε, ἀδελφοί, ὡς οἱ μακάριοι ἡμῶν πατέρες, πιστοὶ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἥτις χορηγεῖ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἡμπορεῖ τις νὰ ἐπιθυμήσῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν. Ταύτης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἃς καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα τέκνα πιστά. ταύτης ἃς χαίρομεν ὅτι κρατοῦμεν τὴν Πίστιν. Διότι ἡ πίστις Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Πίστις, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι ἐπίστευσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, οἱ Βασίλειοι οἱ Γρηγόριοι, οἱ Χρησόστομοι, οἱ Φώτιοι, οἱ Μάρκοι οἱ Εὐγενικοί, Μιχαήλ οἱ Κηρουάριοι, οἱ Γρηγόριοι οἱ Παλαμαί οἱ Μελέτιοι, οἱ Μάξιμοι, καὶ οἱ λοιποὶ πρόμαχοι καὶ ὑπέρμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας. Αὕτη ἡ Πίστις ἐστήριξε τὴν οἰκουμένην ἅπασαν. Ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἃς χαίρομεν ὅτι εἴμεθα μέλη ἀναπόσπαστα, ταύτης τῆς Μιᾶς Αγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολῆς Ἐκκλησίας ἔχοντες Κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις εἶναι ἡμετέρα καὶ κατὰ τὴν γέννησιν καὶ κατὰ τὴν ἀνατροφὴν. αὕτη γαστέρα ἐδέξατο ἡμᾶς ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, αὕτη ἃς μεταφέρει ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν τῆς γῆς. Αὕτη ἐφύλαξεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς, αὕτη θέλει ὑπερασπίσει ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς βασιάνοις τοῦ θανάτου τὴν ἀγαπήσωμεν, αὕτην ὑπερδοξάζωμεν, δι' αὐτὴν χύσαμεν καὶ τὸ αἷμα ἡμῶν καὶ θυσιάσωμεν πᾶν πρόσκαιρον ἀγαθόν. Αὕτην ἃς ὁμολογῶμεν ἀνεπαισχύντως ἐνώπιον πάντων, διότι ὁ ἐπαισχυνόμενός τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐπαισχύνεται ἐν ταύτῃ καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ. Δείξωμεν καὶ διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου, ὅτι οὐδὲν δυνάται ν' ἀποχωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Αγίας Ὀρθοδοξίας.

« Ἐπὶ σοὶ, Θεὲ τῆς Ὀρθοδοξίας ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχυν-

« θείημεν, εἰς τὸν αἰῶνα ! »
 Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ

1862 ἔτους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

92

2.5.2
1.5
26
22

2.9.8
32
2.8
25
32

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ